

Podivné výsledky cukerních počtů

05.ledna 2005 Jiří Papež

Kabinet znovu rozdělil kvóty na výrobu cukru – a je to opět na ústavní žalobu. Předchozí žaloby byly úspěšné, nyní podávají poslanci za ODS čtvrtou. Vládní nařízení je totiž tak nespravedlivé, že řadě pěstitelů cukru kvůli němu hrozí bankrot. Už od roku 2000, kdy se socialistická vláda rozhodla regulovat trh s cukrem, provázejí její snahu vážná podezření, že neměří všem stejně. Rozdělování cukerních kvót nemá nic společného se zdravým rozumem ani s možnostmi pěstitelů. Vypadá to, že úředníci házejí ciframi jak se jim zachce. Nebo jak jim kdo zaplatí?

V souvislosti se vstupem do EU klesla celková kvóta pro výrobu cukru v ČR o 10 % a všichni očekávali, že produkce bude rovným dílem snížena všem. Kupodivu vláda někomu ubrala 5, jinému 15, dalšímu 30 a někomu dokonce ještě přidala.

Regulace cukru byla již třikrát napadena u Ústavního soudu a dvakrát soudci rozhodli proti vládě. Když byla loni podána třetí stížnost proti rozdělení kvót na pěstování cukrovky, předpokládali jsme, že ÚS definitivně zruší navrženou vyhlášku a ministerstvo zahájí přípravu nařízení, které by konečně vedlo ke spravedlivému rozdělení kvót a nepoškozovalo pěstitele.

Bohužel se tak ale nestalo. Vláda vchytrale nahradila napadené nařízení novým, ještě horším.

Tento trik socialistická vláda nepoužila poprvé. Když se jednalo o uvolnění regulace nájemného bydlení, postupovala stejně. Pohrdání ústavním soudnictvím je pro naše socialisty typické. Výsledkem je právní chaos a z něj vyplývající nejistota, která pro mnohé české a moravské producenty cukrovky znamená vážné ohrožení jejich existence.

Naši zemědělci se tak dostávají do dvojích kleští. Společně s naší vládou k tomu přispívá připravovaná reforma cukerního pořádku EU. Pokud by byla přijata v této podobě, stala by se ČR poprvé v historii dovozcem cukru a to by vedlo k postupnému útlumu pěstování cukrové řepy u nás.

Nepochybně by k tomu přispěl i návrh, který obsahuje myšlenku, že cukrovary by mohly prodávat svou kvótu EK. Prakticky by to znamenalo, že cukrovary se zahraniční účastí by mohly za výhodných podmínek uzavřít výroby v ČR a pokračovat pouze ve svých mateřských zemích. Pro naše pěstitele by to znamenalo ztrátu odběratelů a okamžitý krach.

Ukazuje se, že Ministerstvo zemědělství a s ním celá česká vláda nedokáže nebo nechťejí garantovat právní prostředí a rovné podmínky na trhu a svou činností při vyjednávání v Bruselu fakticky podporují likvidaci pěstování cukrovky v ČR.

S tím se nechceme smířit a nespravedlivé vládní nařízení jsme opět napadli u Ústavního soudu – a není důvod, aby nám v této věci opět nevyhověl.